

[Jefsen Christensen.]

omsatte — især Jordlovsudvalget gjorde det — Kreditforeningsobligationerne i Parillaan, hvorved de fleste af de handlede Ejendomme kom langt ned under den faste Ejendomsskyldværdi; det var saadan, at Kurserne paa 4½ pCt.s Obligationer laa helt nede i 68, senere kom de i 73 og 75, saa sent som i 1939 laa Kurserne paa Kreditforeningsobligationer paa 75. Vil man have den faktiske Værdi af Ejendommene frem, maa man regne med Pariværdien af de Kredit- og Hypotekforeningslaan, man køber sammen med Ejendommene, ellers faar man ikke det rigtige Billede frem. Men det har man ikke gjort i Statistikken. Det er en betydelig Fejl, naar man taler om den faktiske Værdi af Ejendommene. Jeg kender en Ejendom, som blev købt i 1932, hvor Ejendomsskylden var 50 600 Kr., den blev købt for 62 500 Kr. med Besætning og Inventar. Besætning og Inventar var fuldt ud 12 500 Kr. værd. Kreditforeningslaanet blev omgaaende omsat i Pariværdi til 36 500 Kr. Ejendomsskylden blev naturligvis fortsat ved at være 50 600 Kr. indtil 1936. Har der været Uret til den ene Side, har der sandelig ogsaa været Uret til den anden Side under Lavkonjunkturerne. Derfor drejer det sig her som altid, naar Talen er om Skatteobjekter, om Muligheden af i det hele taget at finde det rigtige og retfærdige Grundlag. Jeg tror, at man kan spekulere paa det til Verdens Ende, saa finder man det ikke. Ejendomsskyldvurderingen gælder ikke bare fra det ene Aar til det andet, men gælder for en 4—5-aarig Periode, og i den 4—5-aarige Periode forskyder Værdien sig enten til den ene eller den anden Side; det er forudsat ved Periodens Fastlæggelse, og det maa man kunne finde sig i.

Saaledes som Forholdene ligger, vil det Lovforslag, der her foreligger til Behandling, imidlertid afstedkomme visse Forskydninger mellem visse Ejendomsgrupper med Hensyn til det skattefri Fradrag. Det kan altid diskuteres, hvorvidt en saadan Ordning er retfærdig. Jeg mener som Formand for en Ejendomsskyldkreds, at vi under Vurderingen, ogsaa under den almindelige Vurdering, har taget virkelig ligelige Hensyn til Værdistigningerne paa de forskellige Ejendomsgrupper, og kan derfor ikke erkende — men jeg maa samtidig indrømme, at det er en saa at sige ren Landvurderingskreds, jeg har med at gøre, og der har Forskydningerne maaske ikke været saa store som med Hensyn til Grundværdien

omkring Byerne, hvor forskellige Forhold gør det berettiget særlig for foretage en Forhøjelse af de Grundværdier, der er steget paa Grund af specielle Forhold —, at det ærede Medlem Hr. Hans Hansen har Ret i, at Forskydningerne særlig er kommet til at gaa ud over Kommuner, som inden for deres Omraade har en stor Stationsby. Jeg mener tværtimod, Kommunalbestyrelserne alvorligt maa overveje, om man ikke ved Fastsættelsen af Promillerne for fast Ejendom og Fastlæggelsen af Procenterne for Indkomstskatten bør foretage Forskydninger i det hittidige Grundlag mellem Ejendomsskyld og Indkomstskat. Men jeg erkender, at saadan som Forholdene ligger, er det Forslag, der nu foreligger, af betydelig mere effektiv og let overskuelig Karakter end det Forslag, der til at begynde med forelaa i Folketinget paa dette Omraade, og vi kan fra vor Side give Forslaget vor Tilslutning, ikke mindst under Hensyn til, at Loven foreløbig kun skal gælde et Aar.

Jeg skal med denne noget betingede Tilslutning til det foreliggende Lovforslag anbefale, at vi i dette høje Ting gør Lovforslaget til Genstand for en hurtig og velvillig Behandling.

Jørgen Jørgensen: Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Jefsen Christensen, der nylig talte, i det ærede Medlems Vurdering af, at man maatte finde sig i Forskydninger inden for Vurderingsperioden. Det er klart, at i det lange Løb kan det ikke være saadan, at Penge, der er bundet i fast Ejendom, formueskattemæssigt behandles anderledes end andre Formueværdier, det er der ingen Uenighed, tror jeg, blandt nogen om. Naar mit Parti i det andet høje Ting alligevel havde stillet Forslag om, at man udsatte Ikrafttrædelsen af den nye Vurdering til det kommende Aar, saa ligger det ganske paa Linie med de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Jefsen Christensen nys gjorde gældende. Vi mener, det var bedre, at Tingene faldt mere til Ro, men det efter vor Opfattelse først og fremmest afgørende er Hensynet til, at man rent teknisk vil komme ud for mange Vanskeligheder, naar man allerede nu skal benytte den nye Vurdering, som den foreligger. Der vil vise sig at være et saadant Utal af Klager over Vurderingerne, at man paa mange Maader vil komme til at rette paa Tingene, og derfor havde vi ment, at det var klogere, at man ventede med Ikrafttrædelsen til næste Aar, idet jeg dog understreger, at naturligvis kan der ikke i det lange Løb